

РЕШЕНИЕ

№ 81

гр. София, 08.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО IX ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Александра Йорданова

Членове: Стоян Михов
Анна Кофинова

при участието на секретаря ЛЮБА СТ. СТАТЕЛОВА
в присъствието на прокурора А. Ст. В.
като разглежда докладваното от Александра Йорданова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20241100600494 по описа за 2024 година

Производството е по реда на глава XXI НПК.

С присъда от 29.11.23г. по Н .О .Х .Д . № 10066 /19г , СРС, НО ,97 с - в е признан подсъдимия А. Р. М. за виновен в това, че на 30.05.2018г. около 22,30ч. в гр. София, в л.а. марка „Фолксваген“, модел „Голф“ с рег. номер *****, паркиран на ул.“Еловица“ пред номер 81-83, държал огнестрелно оръжие и боеприпаси за огнестрелно оръжие по смисъла на чл. 4, ал. 1 и ал. 2 и чл. 7, ал. 1 от ЗОБВВПИ, както следва: „Огнестрелно оръжие е преносимо цевно оръжие, което произвежда, проектирано е да произведе или може да бъде видоизменено, така че да произведе изстрел с куршум или снаряд, чрез действието на взривно вещество“, а именно един брой пистолет марка „CZ G2000“, калибър 9x19мм Luger, фабр. номер А 2079, „Боеприпаси за огнестрелни оръжия по смисъла на този закон са патрони или техните компоненти - снаряди, гилзи, капсули или снаряди, които се използват в огнестрелното оръжие“, а именно 15 броя патрони калибър 9x19мм Luger, без да има за това надлежно разрешение, съгл. чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ, съгл. който:“Директорът на ГДНП на МВР или оправомощено от него длъжностно

лице , съответно началникът на РУ на МВР, издава разрешение за съответната дейност или мотивирано отказва издаването му в едномесечен срок от подаване на заявлението“ във вр. с чл. 50, ал. 1 и ал. 3 от ЗОБВВПИ - чл. 50, ал. 1:“Физически и юридически лица, регистрирани като търговци по см. на ТЗ, лица, свързани със закон или с акт на МС, културни организации по см. на ЗЗРК могат да придобиват взривни вещества и пиротехнически изделия, с изключение на фойерверки от категория 1, чрез закупуване, по наследство, чрез дарение или замяна, след получаване на разрешение за придобиване, издадено от Директорът на ГДНГТ на МВР или оправомощено от него длъжностно лице , съответно началникът на РУ на МВР по местонахождение на обекта за съхранение“ и чл. 50, ал. 3 :“Лицата по чл. 1 и ал. 2 могат да придобиват огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях чрез закупуване, дарение, замяна или по наследство след получаване на разрешение за придобиване, издадено от Директорът на ГДНП на МВР или оправомощено от него длъжностно лице , съответно началникът на РУ на МВР по местонахождение на обекта за съхранение“ - престъпление по чл. 339, ал. 1 от НК, поради което и на основание чл. 54, ал. 1 вр. чл. 339, ал. 1 от НК му е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от две години, чието изтърпяване следва да бъде отложено за изпитателен срок от пет години на осн. чл. 66, ал. 1 от НК.

Съдът на основание чл. 189, ал. 3 НПК е осъдил подсъдимия А. Р. М. да заплати разноски по делото в размер на 170,72 лв. по сметка на СДВР и на осн. чл. 190, ал. 2 от НПК да заплати по 5 лева държавна такса за служебното издаване на изпълнителен лист.

Срещу присъдата е постъпила жалба от упълномощения защитник на подсъдимия А. М. - адв. М. , в която се сочи, че постановената присъда е незаконосъобразна, неправилна, необоснована и постановена при допуснати нарушения на процесуалните правила и материалния закон. Защита сочи, че от събраните свидетелски показания не се установява категорично, че подсъдимият е лицето, което е държало соченото в обвинителният акт огнестрелно оръжие и боеприпаси.

В проведеното на 25.01.2024г. по реда на чл.327 от НПК закрито съдебно заседание въззивният съд е приел, че за правилното решаване на делото не се налага разпит на подсъдимия, както и събирането на други доказателства.

В открито съдебно заседание упълномощеният защитник на подсъдимия М. - адв.М. поддържа депозираната жалба. Изтъква, че от доказателствата по делото в частност показанията на полицейските служители не може по категоричен начин да бъде доказана виновността на подсъдимия за извършеното от него престъпление.Посочват се, че по делото неправилно е прието , че липсват доказателства, че инкриминираният автомобил се е ползвал от подсъдимият инцидентно. Защитата счита, че по никакъв начин по делото не е доказано, че подзащитният му е държал огнестрелно оръжие и боеприпасите към него. Прави се искане за намаляване на наложеното наказание.Моли съда да отмени първоинстанционната присъда като неправилна и незаконосъобразна, алтернативно се прави искане за връщане на делото на първата инстанция за ново разглеждане.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли да се потвърди първоинстанционната присъда като правилна и законосъобразна. Посочва, че в хода на досъдебното производство, както и съдебното следствие пред първоинстанционния съд не са допуснати процесуални нарушения, което от своя страна води до извода, че деянието е доказано по безспорен и категоричен начин.

Подсъдимият А. М. редовно уведомен се явява лично пред въззивната инстанция и в предоставеното му от съда право на последна дума, моли да бъде оправдан.

Софийски градски съд, след като обсъди доводите в жалбата, както и тези, изложени в съдебно заседание, и след като в съответствие с чл. 314 НПК провери изцяло правилността на атакуваната присъда, констатира следното.

Въззивната жалба е подадена в законоустановения срок, от надлежно легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на въззивен съдебен контрол, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваната присъда, първоинстанционният съд е събрал всички достъпни и относими доказателства и доказателствени средства: обясненията на подсъдимия частично, свидетелските показания на свидетелите С., Р. и М., заключението на балистичната експертиза, изготвена от в.л. П.П. и С.М., както и всички други доказателства приобщени на по реда чл.283 НПК.

Въззивният съд след собствен комплексен анализ на всички събрани по делото доказателства намира за установена фактическа обстановка, идентична на приетата от районния съд, която счита за обоснована и почиваща на вярна и добросъвестна интерпретация на събраните по делото доказателства, анализирани в тяхната съвкупност.

Обосновано районният съд е установил, че:

Подсъдимият А. Р. М. е роден на ****г., в гр. София, българин, български гражданин, неосъждан, неженен, със средно образование, живущ в гр. София, ж.к. "****", бл. ****, с ЕГН *****.

На 30.05.2018г. св. Б. С. и св.М. Р. - полицейски служители към 06 РУ-СДВР, изпълнявали служебните си задължения като АП 630 на територията на гр. София. Около 22.30ч. при обход на маршрута на ул."Еловица", пред номер 81-83 те извършили проверка на л.а. марка „Фолксваген“, модел „Голф“ с рег. номер ****, управляван от подсъдимия. При извършената проверка по реда на ЗМВР полицейските служители установили в жабката на автомобила пистолет и боеприпаси, за което уведомили ОДЧ при 06 РУ-СДВР. След пристигането на оперативната група и на разследващ полицай на мястото на проверката, в присъствието на поемни лица и на подсъдимия, било извършено претърсване и изземване, при което били иззети като веществено доказателство следните предмети: един брой пистолет марка „СZ G2000“, калибър 9х19мм Luger, фабр. номер А 2079, 1 бр. патрон в цевта и 14 бр. патрони, поставени в пълнителя на пистолета, калибър 9х19мм Luger, които били иззети и запечатани в полиетиленов плик с картон серия А 0222560 и печат номер 607 на НЕКД-СДВР. Подсъдимият бил задържан и отведен в 06 РУ-СДВР.

От заключението на съдебно-балистичната експертиза безспорно се установява, че инкриминираните вещи са годен предмет на престъплението по чл. 339, ал.1 от НК, съгласно определящите за това критерии в легалните дефиниции, съдържащи се в ЗОБВВПИ.Оръжието е било предназначено да произвежда изстрели на боеприпаси, поради което същото се е явявало огнестрелно по смисъла на закона. От заключението на вещото лице се установяват характеристиките на иззетия от подсъдимия пистолет, като вещото лице посочва, че се касае за пистолет, който е технически изправен и е годен да произведе изстрели и съставлява огнестрелно оръжие, а

боеприпасите са стандартни и годни за употреба.

Въззивният съд изгради своите фактически и правни изводи изцяло на база на доказателствата, събрани и проверени в хода на съдебното следствие пред първата съдебна инстанция и на досъдебното производство.

Първоинстанционният съд е извършил подробен анализ на събраните гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, като е преценил същите както поотделно, така и в тяхната съвкупност и е извел правилно фактически изводи. Не са допуснати и логически грешки при оценката на наличния доказателствен материал, като съответствие с изискванията на чл.305, ал.3 от НПК съдът е обсъдил комплексно събраните по делото доказателствени източници и е обосновал съображенията си, въз основа на които е изградил фактическите си констатации. Извършеният от СРС анализ на доказателствата напълно се подкрепя от настоящата инстанция, като при установяване на решаващите факти, свързани с въпроса извършено ли е инкриминираното деяние от подс. А. М., контролираният съд е анализирал подробно доказателствената съвкупност, в която решаващо значение са данните от кредитираните гласни доказателствени средства и писмени доказателства, приобщени по делото.

Въззивният съд анализира показанията на свидетелите Б. С. и М. Р. и ги кредитира като такива с висока доказателствена стойност, като от тях се установяват времето, мястото и механизма на извършеното от страна на подс. А. М. деяние. Въззивният съдебен състав намира показанията им за непротиворечиви, хронологично последователни и убедителни относно случилото се на процесната дата, като с категоричност заявяват, че подс. М. е управлявал лично лекият автомобил, както и поведението му на водач, и намереното в жабката на автомобила огнестрелно оръжие и боеприпаси към него, както и последвалите му действия спрямо органите на реда.

Разпитаните служители еднопосочно излагат данни, че А. М. е бил агресивен към тях, като излагат, че той се е опитал да отнеме пистолета от полицейския служител С. и е имало „боричкане”, като се е наложило да му сложат белезници. От поведението на подсъдимия категорично се налага извода, че той е бил наясно какво има в жабката на колата и е искал да предотврати намирането му и евентуалните последици от това и определено е оказал съпротива при задържането му. Посредством свидетелските показания

на Б. С. и М. Р. се установи, че подсъдимият М. е държал в себе си огнестрелно оръжие с един куршум в него и 14броя куршуми в пълнителя към него, което е осъществено чрез изготвянето и вземането чрез протокола за претърсване и изземване на пистолета и боеприпасите към него. Описаните обстоятелства от свидетелите се намират в синхрон със съставения протокол за претърсване и изземване, който както районния съд правилно е отбелязал е надлежно съставен по реда на процесуалния закон. Изложените от свидетелите обстоятелства се потвърждават и от получената справка от СДВР- КОС, която удостоверява, че подсъдимият няма разрешително за държане на огнестрелно оръжие, и държания в негова фактическа власт пистолет към инкриминирания времеви период е бил незаконно носен от него. Относно обясненията на подсъдимия М. настоящата инстанция е на сходна позиция с тази на районния съд, че част от изложените обстоятелства, касаещи конкретното деяние и предаването на оръжието могат да бъдат ползвани като доказателство и се подкрепят от останалата доказателствена съвкупност. Останалата част от обясненията съдържат един житейски разказ на подсъдимия, описващ факти, че е взел автомобила инцидентно и не е знаел, че в него има пистолет, както и че не е оказвал съпротива по време на задържането му, които не намират опора в доказателствата по делото и правилно в тази им част съдът не им е дала вяра.

Правилно са кредитирани и показанията на свидетеля М., собственик на инкриминираното оръжие, който разяснява обстоятелствата при които то му е било отнето, както и периода в който това се е случило.

Неоснователно се явява и възражението на защитата, че управляваният от подсъдимият автомобил е бил взет от него инцидентно. Това обстоятелство напълно бе оборено от разпита св. А., която фигурира като собственик на автомобила и която е категорична, че никога не е притежавала такъв, както и от лицето, от което подсъдимия твърди да е получил автомобила П.П., тъй като същото е починало.

В подкрепа на установената фактическа обстановка от гласните доказателствени средства е и приобщената останала съвкупност от писмени доказателства и доказателствени средства. Доказателства с основно значение са приложената справка от КОС, от която се извлече липсата на разрешително на подсъдимия за притежание на пистолет марка „CZ G2000”,

калибър 9x19мм Luger, фабр. номер А 2079, 1 бр. патрон в цевта и 14 бр. патрони, поставени в пълонителя на пистолета, калибър 9x19мм Luger, както и протокола за претърсване и изземване, с който е обективизирано предаването на огнестрелното оръжие и боеприпасите към него. По отношение на съдебното минало на подсъдимия, съдът даде вяра на приложената по делото справка за съдимост, от която се изведе данни за чисто съдебно минало към датата на извършване на престъпното посегателство.

Съдът възприе заключението на изготвената балистична експертиза, от която се установи, че представения за изследване пистолет е огнестрелно оръжие и е годен да възпроизвежда изстрели.

С оглед задълженията си, съгласно чл. 339, ал. 2 от НПК въззивният състав в решението си дължи отговор на доводите и възраженията, изложени във въззивната жалба, както и на тези от съдебно заседание, поради което намира за необходимо да посочи следното: Настоящата инстанция е сезирана с въззивна жалба от страна на защитника на подсъдимия с бланкетно твърдение за недоказаност на повдигнатото обвинение. Въззивният съд намира възражението за неоснователно. Безспорно в хода на воденото производство се установиха всички относими към съставомерността на състава обстоятелства, в това число упражняваната фактическа власт на подсъдимия М. над процесния пистолет, характеристиките на държаното оръжие, липсата на издадено разрешение за притежание на инкриминирания пистолет на подсъдимия М., както и субективната страна и това, че деецът е съзнавал постъпката си.

При така установената фактическа обстановка предходната инстанция напълно обосновано от правна страна е приела, че подсъдимият А. М. е осъществил с действията си обективните и субективните признаци на състава на престъплението по чл. 339, ал. 1 от НК.

От обективна страна по несъмнен начин се установи, че подсъдимият А. М. в изведения в обвинителния акт времеви период на 30.05.2018г. около 22,30ч. в гр. София, в л.а. марка „Фолксваген“, модел „Голф“ с рег. номер *****, паркиран на ул. „Еловица“ пред номер 81-83, държал огнестрелно оръжие и боеприпаси за огнестрелно оръжие по смисъла на чл. 4, ал. 1 и ал. 2 и чл. 7, ал. 1 от ЗОБВВПИИ, за които не е притежавал разрешение.

Изпълнителното деяние, състоящо се в държане - упражняване на

фактическа власт върху инкриминираната вещ - пистолет марка „CZ G2000”, калибър 9x19мм Luger, фабр. номер А 2079, 1 бр. патрон в цевта и 14 бр. патрони, поставени в пълонителя на пистолета, калибър 9x19мм Luger е безспорно установено въз основа на гласните доказателствени средства и съставения по надлежния ред протокол за претърсване и изземване.

Подсъдимият М. не е имал надлежно разрешение, изискващо се по силата на чл. 7, ал. 1 от ЗОБВВПИ, което обстоятелство се констатира въз основа на приложената справка от КОС. Инкриминираната вещ е огнестрелно оръжие по смисъла на ЗОБВВПИ и е била годна да произведе изстрели, съгласно назначената и изготвена балистична експертиза.

Като престъплението е на просто извършване, за да се приеме че деецът е осъществил деянието е достатъчно да се установи, че е държал инкриминираната вещ без разрешение, като за съставомерността е ирелевантно дали с него е стреляно или не.

Деянието е осъществено и от субективна страна, като е извършено при форма на вината пряк умишъл. Подсъдимият М. е съзнавал общественотоопасния характер на деянието си, предвиждал е настъпването на общественотоопасните му последици. Няма спор, че А. М. е съзнавал, че държи огнестрелно оръжие, за което няма разрешение, като това негово вътрешно убеждение намира израз в действията му по предотвратяване на извършената полицейска проверка, откриването и изземването на пистолета и боеприпасите.

Относно индивидуализацията на наказанието и направеното от защитата възражение:

За осъществения състав на престъплението по чл. 339, ал. 1 от НК, законодателят е предвидил наказание "лишаване от свобода" от 2 до 8 години.

Настоящата съдебна инстанция намира, че районният съд е индивидуализирал правилно и в съответствие със законовите правила наказанието на подсъдимия. Въззивният съд се присъединява към изведеното от първоинстанционният съд като е наложил на подс. М. наказание, като е отчел липсата на отегчаващи вината обстоятелства и наличието единствено на смекчаващо такова, а именно значителния период от време изминал от периода на инкриминираното деяние до постановяване на присъдата.

Правилно районният съд резонно е преценил, че наказанието следва да бъде определено по реда на чл. 54 от НК и да го индивидуализира в границите на предвидения от законодателя минимум, а именно лишаване от свобода за срок от 2 години.

Основателно първостепенният съд е преценил, че в настоящия случай изпълнението на наложеното наказание "лишаване от свобода" в размер на 2 години, следва да бъде отложено с изпитателен срок от пет години, тъй като са налице предпоставките за условно осъждане и така наложеното наказание би могло да осъществи целите на чл. 36 от НК.

Правилно с оглед изхода на делото съдът на основание чл. 189, ал. 3 от НПК, е осъдил подсъдимият М. да заплати направените по делото разноски.

С оглед на гореизложеното, солидаризирайки се с правните изводи на районния съд и на основата на така изяснената фактическа обстановка, въззивният съд намира, че обжалваната присъда е правилна и законосъобразна и като такава следва да се потвърди.

Мотивиран от горното и на основание чл. 334, т. 6 във вр. чл. 338 от НПК, Софийски градски съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда от 29.11.2023г., постановена по н.о.х.д. № 10066/2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 97-ми състав .

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____